

let over Fædrelandets Interesser. Dette vil jeg gjøre tydeligt og saa fast. Det er et Standpunkt, som ikke saa sjældent er kommet frem her i Salen, og et Standpunkt, som desværre altfor tydeligt viser, hvorvidt Partiinteresserne have bragt os.

**Bøffen:** Det ærede Medlem, der nu satte sig, maa ganske vist have forundret begge Sider af denne Forsamling ved sine Udtalelser, thi hidtil har det netop været Medlemmer fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, som have lagt an paa at pointere, at Spørgsmaal, der dreie sig om Fædrelandets Forsvar, ikke ere Partispørgsmaal. Nu høre vi paa engang den sikk modsatte Anskuelse af det ærede Medlem, nemlig at denne Sag netop er et Partispørgsmaal (Sag d: Bliver gjort til et Partispørgsmaal!) Saaledes faldt ikke det ærede Medlems Ord, og jeg tror ikke, at Nogen forstod dem saaledes, men jeg noterer kun dette til yderligere Efterretning. — Forøvrigt har den ærede Krigsminister, saavel som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Lermoes) beraabt sig paa de Forhandlinger om denne Sag, som tidligere have fundet Sted i de angaaende Forsvarslovene nedsatte Udvalg, og de have navnlig henvist til, at der om det Afsnit i Forslaget til Hærløven, hvori denne Sag har været berørt, var opnaaet Enighed om en Form for disse Bestemmelser, der kun i uvæsentlige Punkter afveg fra det Forslag, som her ligger for, med Undtagelse af de Bestemmelser, der ere indkomne ved Behandlingen i det andet Thing. Dette er fuldstændig rigtigt; men naar man deraf drager den Slutning, at man kunde være af den sikre Forventning, at den samme Opfattelse endnu vilde blive gjort gjældende fra Thingets Side, saa har man jo hørt af Medlemmer af det Udvalg, der er nedsat, at dette ikke er Tilfældet, og jeg erkjender for mit Vedkommende, at en saadan Samstemning i tidligere Udvalg heller ikke kan være bindende for de vedkommende Medlemmer. Jeg skal hertil sige, at de Betæneligheder, som idag ere komne frem, navnlig ved Udtalelserne fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm), ogsaa have maattet bidrage til, at jeg nærer nogle af de samme Betæneligheder. Jeg har kun villet udtale dette og skal ikke komme altfor dybt ind paa Enkelthederne, men kun fremdrage det ene Punkt, som jeg ønsker en nærmere Forhandling om, nemlig Kommuneraadens saa vel som Heste-eiernes Forpligtelse overfor denne Lov. Jeg til-

staar, at den ikke har staaet mig saa klar, som den netop efter denne Forhandling idag er bleven; thi naar man erkjender, — og det er indrømmet fra alle Sider —, at der ikke paahviler Heste-eierne ifølge dette Lovforslag en ubetinget Forpligtelse til at beholde til Krigsberedskab de udpegede Heste, saa ser jeg ikke rettere, end at Kommunerne vilde være uheldig stillede ved alligevel at være forpligtede til at præstere 1½ Gang Antallet af de fornødne Heste, som det bestemmes ifølge § 3. Ganske vist maa jeg give det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) Ret i, at det maa følge af Bestemmelsen, at enhver Heste-eier, der selger en saadan Hest, strax maa melde til vedkommende Kommuneraad, at han har afhændet Hesten, og dette vilde under ordinære Forhold ogsaa være tilstrækkeligt, idet Kommuneraadet da fik Tid til at sætte en anden Hest i den solgte Hests Sted. Men ganske anderledes vil det være i det Tilfælde, som dog har den virkelige Betydning, nemlig naar Krigsberedskab indtræder; thi da er det klart, at Meddelelsen til Kommuneraadene om Krigsberedskab og den deraf følgende Fordring om at møde med de udpegede Heste kan komme saa pludselig, at der i Løbet af de sidst forløbne 24 Timer vil kunne være solgt maatte de fleste af de Heste, som Kommunen tidligere havde Raadighed over, og at den har saa kort Varjel, at det ikke er muligt at fremstille det Antal Heste, som Loven paabyder. Dette er en Betænelighed, som ligger overmaade nær, fordi de vedkommende Heste-eiere vilde have Interesse af hurtigt at blive af med de Heste, som der er Tale om, at de skulle stille i Tilfælde af Krigsberedskab. Det er derfor sandsynligt, at dette netop vil indtræffe, og at Kommuneraadet vil blive uheldig stillet lige over for Paalæget om, at det alligevel indenfor samme Tidfrist skal levere det i Loven fastsatte Antal. Jeg tror altsaa, at der vil være Grund til at underkaste Lovens Bestemmelser i deres Enkeltheder en fornyet Forhandling, og jeg skal tilføje, at jeg antager, at denne Forhandling vil foregaa i det Udvalg, der behandler Forsvarslovene, hvor vi endnu ikke ere komne til den endelige Forhandling om det Afsnit, som tidligere omhandlede Forsyningen med Heste i Krigstilfælde. Ogsaa jeg er af den Mening, at dette Forslag naturligen hører sammen med den øvrige Hærløve, og tidligere Krigsministre have jo ogsaa været af denne Mening. Jeg vilde derfor være mest tilbøjelig til at blive ved den Afgjørelse, som i tidligere Aar har fundet Sted, at dette Forslag